

MUDr. Karel Podzemský

Mezi významné rodáky Lidic bezesporu patří MUDr. Karel Podzemský (1894, † 1969)*

Narodil se 7. ledna 1894 v domě čp. 4 v Lidicích jako syn rolníka Josefa Podzemského a jeho ženy Marie, rozené Čermákové. Měl dvě sestry a dva bratry. Na rodném statku v Lidicích hospodařil bratr Štěpán, který byl 10. 6. 1942 v Lidicích zastřelen, jeho manželka Anna přežila koncentrační tábor Ravensbrück, syn Štěpán, nar. 1938, zahynul s lidickými dětmi v polském Chelmnu. Karel, jeho bratr Josef a obě sestry žili mimo Lidice.

Obecnou školu navštěvoval v Lidicích, ministroval v kostele, hrál dětské divadlo, pěstoval sport, šachy, prožíval klukovské radosti i starosti. Studoval na gymnáziu v Praze na Smíchově a v Příbrami, kde v r. 1913 maturoval a poté začal studovat na lékařské fakultě Karlovy univerzity v Praze. 1. července 1914 nastoupil činnou vojenskou službu u rakouského pěšího pluku č. 87 v Cejli ve Štýrsku. Po vypuknutí první světové války byl v prosinci 1914 odeslán na ruskou frontu, kde hned 21. prosince 1914 u Jasla přešel na ruskou stranu. Pracoval jako lékař v nemocnici Červeného kříže v Kyjevě, v občanské a zajatecké nemocnici v Lukojanově u Gorkého, v r. 1917 v Suzdal.

V r. 1916 se přihlásil do českých legií, jako lékař byl přidělen do krajské ruské nemocnice ve Vladimíru u Moskvy, odtud byl povolán v r. 1917 do brigádní nemocnice při záložním pluku čs. legií v Žitomíru, prodělal boje na Ukrajině, v r. 1920 přibyl s čs. vojsky do Vladivostoku. Odtud odejel transportem na lodi „Mount Vernon“ a později „Amerika“ přes Japonsko, Ameriku, Norfolk, Terst a 13. srpna 1920 v hodnosti kapitána čs. legií přijel do Československa.

Ve vlasti pokračoval ve studiích na Karlově univerzitě, absolvoval lékařskou praxi na různých pražských klinikách, složil potřebné zkoušky a od srpna 1925 působil až do své smrti 30. května 1969 jako obvodní lékař v Nepomuku u Plzně.

Mimo všeobecné lékařské praxe působil v četných veřejných institucích, Okresní péči o mládež, Poradně pro matky a kojence, Červeném kříži, Masarykově lize proti tuberkulóze, byl krajským samaritským instruktorem ve školním lékařství, Svazu brannosti, vedl „Léčebný dům“ v Žinkovech u Nepomuku atd.

Podle informací nepomuckých občanů pan dr. Podzemský byl velice dobrým, váženým a obětavým lékařem. Pacienti u něho mohli zazvonit i mimo ordinace hodiny, nehleděl na jejich věk či postavení. Věnoval se činnosti Červeného kříže, léta byl předsedou místní organizace, ve své vile jí propůjčil místnost pro schůzovou činnost a sklad zdravotnického materiálu. Nechyběl na sportovních akcích, v Sokole, u hasičů, rozvíjel zdravotní osvětu ve městě a okolí.

Byl dobrým člověkem po profesní a lidské stránce, i vlastencem.

Za německé okupace byl zapojen do ilegální činnosti v západních Čechách, zejména rozšiřování letáků, tuto činnost z větší části sám financoval. Podle tvrzení Okresní nemocenské pojišťovny v Plzni mu byl německými úředníky vytýkán příliš vysoký počet českých občanů uznávaných práce neschopnými a gestapem vyhrožováno zatčením a zabavením jmění. Na podzim 1944 byl skutečně zatčen a internován v koncentračním táboře Postelbergu a v Mostě.

Od 5. května 1945 se aktivně a iniciativně účastnil osvobozovací a odzbrojovací akce Místního národního výboru v Nepomuku a na Zelené Hoře, zorganizoval pomocnou výpravu Červeného kříže v Nepomuku do Terezína a převezl do západních Čech 15 internovaných. Pan dr. Podzemský měl dvě dcery, mladší MUDr. Mája Švojkrová, je lékařkou v plzeňské nemocnici Lochotín, pracuje na oddělení transplantace kostní dřeně.

Podle písemné zprávy dr. Podzemského z r. 1946 a sdělení „skorosousedky“ paní Milady Hessové, bývalé učitelky, která mu vděčí za záchranu života (ještě coby dítě za první republiky) zpracovala Miloslava Kalibová.